

Forfatter: Dalgas, Ernesto

Titel: Udrag fra Lidelsens Vej

Citation: Dalgas, Ernesto: "Lidelsens Vej", i Dalgas, Ernesto: *Lidelsens Vej*, udg. af Henrik Schovsbo, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1993, s. 15. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-dalgaslidaval-shoot-idm139862325296176/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Lidelsens Vej

Det var altsaa Kragerne. Jeg vender tilbage til Skolegangen: Hver Morgen bar Salomon sig ad paa følgende Maade. Han aabnede forsigtig Gadedøren og kiggede ud. Var der ikke noget mistænkeligt at øjne, satte han alle Sejl til og løb lige bus ned i Grønnegade. Der slap han ind ad Skoleporten og klatrede op ad en lille, mørk Trappe med hulslidte Trin til sin anden Klasse B. Hermed var dog ikke Trængslerne forbi; ogsaa her omspændtes Salomon af overmægtige Fjender. I Timeme maatte man se til at undgaa Lærernes Vrede, og i Frikvartierne gjaldt det om at komme af Vejen for de store Drengene. De store Drengene drev en frygtelig Leg, der hed Kolumbus. Op og ned for de mellem Porten og Retiraden som Hurtigløbere paa en Rendebane, og midt i Gaarden dansede en Kæde af Drengene, som holdt hinanden i Haanden. Denne Kæde snoede sig ud og ind som en Slange, trampede med sine tyve Ben og hylede ud af sine ti Halse og havde to Fangarme, en i hver Ende, hvormed den greb efter Hurtigløberne, eller ogsaa snoede den sig om dem og optog dem i sin Bug. Ingen var sikker for dette Uhyre; thi det syntes at opfylde hele Gaarden, og dets Bevægelser var lynsnare og uberegnelige. Naar derfor Feltraabet lød: »Kolumbus begynder,» saa puttede de smaa sig af Vejen, som de kunde bedst, og Salomon retirerede gerne op i Retiraden.

Bag ved en lille Jernbygning uden Dør og med Afløbsrende havde Salomon funder sig en hyggelig og rolig Krog, og der stod han og spiste sin Mellemmad, medens den vilde Jagt susede forbi ham. Han fik et Øgenavn efter denne Plads, som han ofte har grædt sine modige Taarer over, og Bestyreren spurgte ham en Gang i en harmfuld Tone, om han ikke kunde spise sin Mellemmad et andet Sted, hvortil Salomon svarede, at han vidste ikke, hvor det skulde være; og i Sandhed, det kunde være vanskeligt nok at finde et andet Tilflugtssted i denne Gaard, hvor det var saa mange Farer. I Porten holdt Salomons kære Klassekammerater til, og over dem regerede Holger Bielefeldt. Han holdt hele sin Klasse i Ave ved sin uhyggelige Maade at føre Krig paa. Naar han blev gal, udstødte han et vildt Uhu, rejste sig paa Tærerne og ruskede sin Fjende i Haaret, saa det knagede i Haarrødderne. Se, det var Porten, og henne ved Vandposten stod den ækle Aksel Feddersen altid og sprøjtede med Vand, og ved den røde Mur turde ingen staa, for derovenfor sad Bestyreren oppe ved sin Pult og spyttede i Tanker ud af Vinduet.

Bestyreren var en meget flink Mand, han var fed og skaldet, var en